

gospode duhovnike; toda ne na vse; le gospodje kaplani in sicer tako zdajšnji, kakor oni, ki so v poprejšnjih letih službovali v Celji — vsi ti gospodje kaplani so tema laži liberalnima listoma trn v peti. To pa ni nič čuda, pač pa bi to bilo, ko bi jim hvalo peča, kajti v koprive ne vdari strela. Tem bolj pa se zavzeme po takem človek nad hvalo, katero ista lista dajeta včasih*) gospodu opatu v Celju. Kdo je te hvale kriv in ali je je gosp. opat sam vesel, tega nočem soditi, toliko pa lahko rečem, da se duhovnik le boji njune hvale. Gospodom, katerih se ta lista rada tako kačje — strupeno lotita, pa lahko služi to v tolažbo, da jih spoštujejo vsi drugi ljudje, tudi pošteni Nemci, še le bolj, odkar sta jih ona lista jela napadati. Naj že tedaj izpade sodba v Celju ali Gradeu kakor koli, duhovnik, ki mu bije srce za vero in domovino, ima v srečo slov. ljudstva lepo mesto.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pretekli teden predložil je finančni minister Dunajevski državni zbornici proračun za l. 1886. V njem proračunjene so vse potrebnosti na 513,582,710 gld. pokritje pa na 506,929,788 gld., torej je primanjkljaja 6,642,922 gld., ki se bode pokrila s tistimi denarji, katere bode plačala severna železnica. — V petek 16. okt. začela se je v državnem zboru adresna debata ter je trajala do srede; v kratkem neha zborovanje in zbor se zopet snide v drugi polovici januarja. Med tem bote zborovali delegaciji in deželni zbori. Posebno burna bila je adresna debata 19. t. m.; debate so se vdeležili Křepek, Gregor, Knotz in Lichtenstein. Knotz je napadel desnico in vlado tako strastno, da je bil ministerski predsednik grof Taaffe primoran prijeti za besedo. Branil je najprej češkega namestnika, potem pa se potezal za čast vojne, katero je žalil Knotz. Desnica je ploskala, levica pa zahtevala, naj se minister na red pozove, kar se pa ni zgodilo. Grof Taaffe je tudi odgovoril na interpelacijo o izgredih na Češkem ter rekel, da je vlada Nemce zadostno varovala; zoper 75 oseb se je vložila tožba: mestno zastopništvo v Kraljevem dvoru bilo je razpuščeno. — Za Štajersko sta v delegaciji izvoljena dr. Kraus in dr. Heilsberg, namestnik je dr. Derschata. — Kandidat društva „Sloga“ na Goriškem prof. dr. Ant. Gregorčič bil je enoglasno izvoljen deželni poslanec. — Nekateri listi pišejo, da se Štajerski deželni zbor skliče 16. novembra.

Vnanje države. Berolinski časopisi poročajo o položaji na Balkanskem polnotoku: Pri-

zadevanje vlasti, da se na balkanskem polotoku zabrani vojska, se nadaljuje in se da upati, da ne bode brezuspešno. Diplomatski krogi trudijo se najti pot, kako naj bi se rešilo vzhodnje rumelijsko vprašanje, da bi se na jedni strani zadovoljilo željam Bolgarov, na drugi strani pa, da bi se ne krušila berolinska pogodba. Berolinska pogodba pa ne zabranjuje, da bi se bolgarski knez ne smel imenovati guvernerjem vzhodnje Rumelije. — Namesto grofa Robilanta postal je laški poslanik na Dunaju nekdanji minister Minghetti, hud nasprotnik sv. kat. cerkve in sv. očeta. — Pri ožjih volitvah na Francoskem bilo je izvoljenih 208 republikancev in 26 konservativcev; zbornica bode torej imela 200 konservativcev in 348 republikancev. — Ruska gosposka je nemškim delalcem v Podoliji objavila, da naj nikar ne obnavljajo pogodeb s tovarnarji, ako so že pretekle; to je jako prestrašilo Nemce, kajti mislijo, da jih bodo v kratkem iztirali iz Rusije. — Ruska vlada je prepovedala praznovati petindvajsetletnico osvobojenja kmetov; boji se namreč, da ne bi nihilisti te slavnosti zlorabili. — Francoski časniki objavljajo brzozavko misijonarja Martina iz Sajgona z dne 17. t. m. da so Anamci razmesarili deset domačih duhovnikov in 7000 kristijanov.

Za poduk in kratek čas.

Gregor Jož. Plohel, doktor bogoslovja, dekan in nadzupnik Ptujski.

(Dalje.)

Nisem mogel zvedeti, ali je naš Gregor tudi na književnem polju bil delaven, toliko je menda gotovo, da slovenski ničesar ni pisal, ker v njegovi dobi smo Slovenci še tako trdno spanje spali, da bi bilo trebalo glasnih trobent, kakor nekdanj pri mestu Jerihu, naj bi nas bile zdramile, in zrušile narodno malomarnost; pa na drugi način postal je naš blagi rojak velik dobrotnik svojega naroda, česar naj bi se dragi čitatelj iz naslednjih skromnih črtic prepričati blagovolil.

Gregor Jožef Plohel narodil se je 7. marca 1730 v Ivajnkovecih, ali v tistem hramu, v katerem so poznej luč sveta zagledali še sedaj živi 3 gospodje Simoniči, ki so z Gregorjem v krivnem sorodstvu ali na sedajnji g. Petovara domačiji, ni gotovo. Stariši bili so mlademu Gregorju Jurij Plohel in Ana, roj. Filipič z Brebrovnika. Kdo je bil njegov prvi učitelj, ni znano. Gimnazijo je brž ko ne skončal v Varaždinu, kamor so dijaki v starejši dobi, navadno zahajali iz tega kraja, ker je tamo naj bliže bilo. Visoke šole je dovršil v Gradeu, in je prijel kot bogoslovec 3. leta 16. septembra 1753 prvi višji red — subdiakon — v škofovi kapeli v Gradci; diakon je postal 19. septembra

*) Pač res: včasih! Dobro se še spominjam podlistka v rajni „Cillier-Zeitung“, mačehi „Vahtarce“; v njem jaz nisem našel ravno hvale za g. opata. André, stavec.